

จอว์ ฑู เบีย ฮัน : การจัดการภัยพิบัติโดยชุมชนในประเทศไทย : ศึกษากรณีชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากพายุไซโคลนนาร์กิสในเขต โบกาเล อีระวัตติ (COMMUNITY BASED DISASTER MANAGEMENT IN MYANMAR: THE CASE OF CYCLONE NARGIS AFFECTED COMMUNITIES IN BOGALE TOWNSHIP, AYEYARWADY DIVISION) อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ถัก: รศ.ดร. ถิ่นทานา บรรพศิริโรชิตี หน้าแก้ว, 87 หน้า

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและประเมินความพยายามของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการภัยพิบัติในระดัชุมชน รวมทั้งศึกษาเชื่อมโยงที่เกี่วข้องต่อการส่งเสริมการจัดการภัยพิบัติโดยชุมชนในพื้นที่เป็นการศึกษาชุมชนจำนวน 3 ชุมชนในเขต โบกาเล พื้นที่ปกแม่น้ำอีระวัตติ ซึ่งได้แก่หมู่บ้านมะดูจวาร์มะ หมู่บ้านแปะจวงเล และหมู่บ้านคาร์ ยาร์ โทเม

วิธีการวิจัยที่ใช้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ และเชิงคุณภาพ มีการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตในพื้นที่ โดยใช้แนวทางการศึกษาค้นคว้าการจัดการภัยพิบัติขององค์กรสหประชาชาติ องค์กรพัฒนาเอกชนระหว่างประเทศ และองค์กรพัฒนาเอกชนท้องถิ่น รวมทั้งทำการประเมินผลนโยบาย และกรอบการทำงานของรัฐบาลในเรื่องการจัดการภัยพิบัติ และบทบาทของชุมชนท้องถิ่น ในกิจกรรมด้านการบรรเทาทุกข์จากภัยพิบัติ โดยมีการสัมภาษณ์สมาชิกครัวเรือนในชุมชน

ผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าคนในชุมชนสามารถจัดการช่วยเหลือตนเองได้อย่างน้อยที่สุดในเรื่องการเก็บรักษาเครื่องมือบรรเทาทุกข์ต่างๆ ในโรงเก็บของของชุมชน และการซ่อมแซมโรงเรือน แต่ยังไม่มีการพัฒนารูปแบบการจัดการภัยพิบัติโดยชุมชนในเรื่อง ระบบการเตือนภัย และการอพยพหนีภัย และการดำเนินงานด้านการบรรเทาทุกข์ ความสามารถในการระดัชุมชน และการใช้ความสามารถของชุมชนท้องถิ่นซึ่งต้องได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องในระดัชาติ และนุชนาชาติ การควบคุมที่เข้มงวดของรัฐบาลต่อการดำเนินงานด้านการบรรเทาทุกข์ ทำให้การจัดการภัยพิบัติโดยชุมชนท้องถิ่นไม่สามารถทำได้เต็มที่ เนื่องจากความจริงที่วชุมชนจำเป็นต้องเข้าถึงการบรรเทาทุกข์เบื้องต้นก่อนเพื่อให้สามารถฟื้นฟูชีวิตความเป็นอยู่ของตนเอง ได้ รวมทั้งยังไม่เกิดช่องทางการสื่อสารแบบสองทางระหว่างชุมชนกับองค์กรอื่นๆ รวมถึงองค์กรภาครัฐ